

Тэматычная інфармацыйная гадзіна **«Генацыд беларускага народа ў гады Вялікай Айчыннай вайны: Паны** **фашысцкай Германіі»**

Мэта: Фарміраванне першасных уяўленняў пра трагедыю беларускага народа ў гады Вялікай Айчыннай вайны; выхаванне пачуцця памяці, спачування і павагі да подзвігу продкаў.

Задачы:

1. У даступнай форме растлумачыць, якія паны мелі фашысты адносна Беларусі і яе народа.
2. Пазнаёміць з паняццем «генацыд» як знішчэннем мірнага насельніцтва.
3. Выхаваць беражлівыя адносіны да міру, памяць пра ахвяр вайны.

Абсталяванне: карты ваеннага часу, белая папера, нажніцы, свечка (электрычная). аўдыязапіс ціхай, сумнай музыкі.

Ход інфармацыйнай гадзіны

1. Арганізацыйны момант

Добры дзень, дарагія дзеці. Сёння мы правядзём вельмі сур'ёзную і важную гадзіну. Мы будзем гаварыць пра памяць. Пра тое, што ніколі не павінна паўтарыцца.

Скажыце, калі ласка, чаму важна памятаць мінулае? (Адказы дзяцей)

Правільна. Каб не паўтарылася вайна. Каб мы цанілі мір, у якім жывём.

2. Уступная гутарка: Што такое вайна?

80 гадоў таму назад пачалася Вялікая Айчынная вайна. Гэта была самая страшная вайна ў гісторыі нашага народа.

Скажыце, як вы разумееце слова «вайна»? (Адказы дзяцей)

Вайна — гэта калі адна краіна нападае на другую. Але падчас той вайны здарылася нешта страшнае. Ворагі хацелі не проста захапіць нашу зямлю. Яны хацелі «знішчыць» наш народ.

3. Асноўная частка: Паны фашысцкай Германіі

Давайце разбяромся, што задумалі фашысты. У іх быў страшны план. Ён называўся «Ост» (гэта значыць «Усход»).

Што яны планавалі?

1. Захапіць нашу зямлю. Фашысты хацелі, каб Беларусь стала іх уласнасцю.
2. Знішчыць наш народ. Яны лічылі, што беларусы, рускія, украінцы — гэта «непаўнавартасныя» людзі. Гэта вельмі жорстка і няправільна!
3. Знішчыць нашу культуру. Яны хацелі, каб мы забылі сваю мову, свае традыцыі, сваю гісторыю.
4. Зрабіць з нас рабоў. Тых, хто застанеца жывы, яны хацелі прымушаць працаваць на сябе.

Генацыд — гэта вельмі страшнае слова. Яно азначае наўмыснае знішчэнне цэлага народа. Фашысты спальвалі цэлыя вёскі разам з людзьмі. Забівалі дзяцей, жанчын, старых. Яны хацелі, каб беларусы зніклі назаўсёды. (Паказаць карту Беларусі з адзнакамі спаленых вёсак)

Лічбы, якія трэба памятаць:

- У Беларусі загінула «кожны трэці» чалавек.
- Было знішчана больш за 9 000 вёсак.
- Многія вёскі спалены разам з людзьмі. Самая вядомая — Хатынь.

4. Хатынь — сімвал смутку і памяці

Давайце пагаворым пра Хатынь. Гэта невялікая вёска пад Мінскам.

22 сакавіка 1943 года фашысты акружылі гэтую вёску. Яны сагналі ўсіх жыхароў — 149 чалавек — у хляў і падпалілі яго. Жывымі спалілі людзей. Сярод іх было 75 дзяцей. Самому малодшаму было толькі 7 тыдняў.

Пасля вайны на гэтым месцы пабудавалі мемарыял Хатынь.

Там ёсць званіца. Кожныя 30 секунд яна б'е ў звон. Гэта як сэрца, якое плача па загінулых.

Там ёсць скульптура — мужчына трымае на руках мёртвае дзіця. Гэта сімвал усяго болю нашага народа.

5. Хвілінка памяці

Давайце ўшануем памяць усіх, хто загінуў падчас вайны. Усіх, хто не вярнуўся дадому. Усіх дзяцей, якія не дажылі да міру.

6. Творчае заданне «Далоні, якія трымаюць мір»

Дарагія дзеці, вайна руйнуе, але мір ствараюць людзі. І ствараюць яго сваімі рукамі.

Паглядзіце на свае далоні. Яны пакуль маленькія, але менавіта вашы рукі ў будучыні будуць будаваць нашы дамы, лячыць людзей, вучыць дзяцей, берагчы нашу зямлю. Менавіта вашы далоні будуць трымаць мір. (Настаўнік раздае дзецям аркушы паперы, простыя алоўкі і нажніцы)

Пакладзіце сваю далонь на аркуш паперы. Абвядзіце яе алоўкам. Акуратна вырэжце контур далоні. Напішыце ўнутры далоні адно слова або кароткае абяцанне, якое вы даеце самім сабе і нашай краіне.

(Прыклады: Буду памятаць; Берагу мір; Дзякуй; Не вайне; Жыві, Беларусь!; Я за мір!, Памятаю)

Кожная далонь — гэта сімвал чалавека. Кожнае слова — гэта ваша асабістае абяцанне берагчы тое, што нам засталася пасля вайны.

А цяпер давайце створым нашу агульную «Сцяну міру».

(На дошцы загадзя прымацаваны вялікі аркуш ватмана з намаляваным зямным шарам у цэнтры або проста надпісам «МІР ТРЫМАЮЦЬ НАШЫ РУКІ»).

Дзеці па чарзе выходзяць да дошкі і прыклеіваюць свае далоні вакол зямнога шара або надпісу, ствараючы калектыўную кампазіцыю.

Паглядзіце, якая прыгожая і магутная карціна ў нас атрымалася! Столькі далоняў, столькі добрых слоў. Гэта значыць, што мір у надзейных руках. У вашых руках.

Запомніце: мір — гэта не проста адсутнасць вайны. Мір — гэта тое, што мы ствараем кожны дзень сваімі рукамі, сваімі сэрцамі, сваімі добрымі учынкамі.

7. заключэнне і рэфлексія

Наша гадзіна падыходзіць да канца. Сёння мы гаварылі пра вельмі цяжкія рэчы, але і зрабілі вельмі важную справу — паабяцалі берагчы мір.

- Чаму фашысты хацелі знішчыць наш народ? (Яны былі жорсткія і лічылі сябе лепшымі за іншых)
- Што такое генацыд? (Наўмыснае знішчэнне цэлага народа)
- Чаму важна памятаць пра тое, што здарылася? (Каб не паўтарылася вайна; каб цаніць мір; каб паважаць продкаў)
- Што мы можам зрабіць, каб захаваць мір? (Быць добрымі адзін да аднаго; не ваяваць; памятаць гісторыю; цаніць тое, што маем)

Дарагія дзеці, сёння мы жывём пад мірным небам. Мы ходзім у школу, гуляем з сябрамі, святкуем святы. Усё гэта стала магчымым дзякуючы тым, хто загінуў, змагаючыся з фашызмам.

Вашы далоні, якія вы сёння прымацавалі да нашай сцяны — гэта сімвал таго, што мір будзе захаваны.

Наш абавязак — памятаць. Наш абавязак — берагчы мір. Наш абавязак — быць добрымі людзьмі.